

عنوان مقاله:

آموزش همراه بازی با رویکرد رشد اجتماعی در دانش آموزان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرضیه رضایی نیا - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه کاشان

هانیه راد - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه پردیس آیت الله کمالوند خرم آباد

فاطمه شجری - کارشناسی کامپیوتر دانشگاه پیام نور ساری

راضیه خانی نژاد - کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه بزرگمهر قاینات

خلاصه مقاله:

بازی کودکان پدیده ای است که در تمدن و فرهنگ جامعه های گوناگون در همه دوران ها توجه افراد را به خود جلب کرده است. کودک تمایل زیادی به دویدن و جست و خیز کردن دارد و این امر همواره تاثیر عمیقی در زندگی او به جا می گذارد. هدف از انجام این تحقیق بررسی آموزش همراه بازی با رویکرد رشد اجتماعی در دانش آموزان بود. این مطالعه به روش کتابخانه ای و از نوع طرح های مروری است؛ که در تئورهای فرعی به بررسی آموزش همراه بازی با رویکرد رشد اجتماعی در دانش آموزان در جامعه آماری دانش آموزان می پردازد. در نتیجه می توان این گونه بیان کرد که مهم ترین عمل تربیتی و پرورشی در همه زمینه ها به ویژه زمینه تامین بهداشت روانی کودک بازی است، بازی کار کودک است و در همه جنبه های بهداشتی و روانی موثر است بازی باعث تقویت رشد اجتماعی کودکان می شود، چراکه کودکان با تمرین زندگی آینده از طریق بازی و فراگیری روابط انسانی و اجتماعی و همکاری در گروه های بازی می توانند رشد اجتماعی داشته باشند. جایگاه رشد اجتماعی در خصوصیات رفتاری قابل مشاهده است. هر رفتاری بر مبنای ارزش های آموخته شده و شکل جسمانی خاص خود در کودک ظاهر می شود. ورود کودک به دبستان آمیخته با رفتار خاصی است و این وظیفه مدرسه است که این رفتار را تعدیل یا الگوسازی کند و از این طریق است که تطابق رفتارها با ارزش های انسانی و الهی امکان پذیر می شود

کلمات کلیدی:

آموزش، بازی، رشد اجتماعی، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758189>

